

Ejnye bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal.
Budapest.
IV. Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR.
Egész évre K 2.40
Fél évre " 1.20
Negyed évre " 0.60

Hirdetéseket fogadjunk a Kiadóhivatalban
Budapest.
IV. Sarkantyus-utca 3. sz.

KÖZÖNYÖSSÉG.

— Milyen népség az új szomszédék, Adél?
— Tudod, hogy nem törődöm a szomszéd-
sággal! Három éve házasodtak. Egy cselédjük
van és egy takarítónő jár hozzájuk hetenként
háromszor. A férj akárhány-szor ingujjban,
sétál a folyosón, de az asszony már kora reggel
selyembluzt ölt és sleppes prémben lijlángol az
utcán. Egy gyermekük van. Jövő héten fogják
beoltatni. A férj rossz lábán van az anyósával,
pedig sokszor kér kölcsönt az apósától. Egyebet
nem tudok róluk, mert tudod, hogy nem törö-
döm a mások dolgával...

SZERENCSES FORDULAT.

Utazó: A szigellakók jogságába kerül-
tünk és már azt hittük, hogy végünk van, hogy
feljárnak...

Hallgató: Nos, és...?

Utazó: Kisült, hogy vegetáriánusok.

A LEGFONTOSABB.

A képviselő ur, aki meglehetősen elhanya-
golta kerületét, beszámolót tart. Persze fűt-ját
ígér és végre kérdi:

— Mondják meg nyíltan, tisztelt válasz-
tóm, mire van a kerületnek a legnagyobb
szüksége?

Némi csend következik be, aztán egy mély
hang megszólal:

— Másik követre!

KESERVES.



— Hát nem akar meghallgatni, kis-
asszony?
— De hiszen nem hallgathatok egy-
szerre kétfőre?!
— Oh, hiszen csak magam vagyok!
— De várok valakit.

Pesti versek.

Gyermeknap volt újra hát,
Oh mi szép, mi édes.
Hullt a pikszisekbe fillér
És nadrággomb, fényes;
És szól egy kicsi lány busan
S sóhajt hozzá egy nagyot,
Az udvariókból csak ennyit
Egy nadrággombot kapok!

Lefutották a Király-díjat,
Egy ló százezer koronaért futott,
És nekem ott künn ezalatt
Valami eszembe jutott.
Ha e százezer koronaért
Kenyeret vennének,
Abból a lovakkal együtt
De sok pár virstlit ennének!

Apropó! Tavasz van már,
Felöltömért a Z.-ba kéne nézmem,
De ördög vigye! Ugyis nyár lesz
És nincs is rá pénzem:
De mert a felöltő rövid már,
Térdemig se érhet — gyanitom,
Elmegyek mégis a Z.-ba
Legalább — megcsuszabbitom.

Gergely Rezső.

A POLITIKUS.



— Mi az, pajtás, boxolni tanulsz?
— Nem öregem, csak trenirozok, mert
képviselő akarok lenni.

JOBB LÁBNAK ÉS BAL LÁBNAK.



— Kérek egy tégely köszvény-kenőcsöt
és egy üveg politurát.

HIUSÁG.

— Mari azt mondja, hogy kin neki a
lovaglás.
— Hát miért nem hagyja abba?
— No, mert azt mondják, hogy jól fest
lőháton.

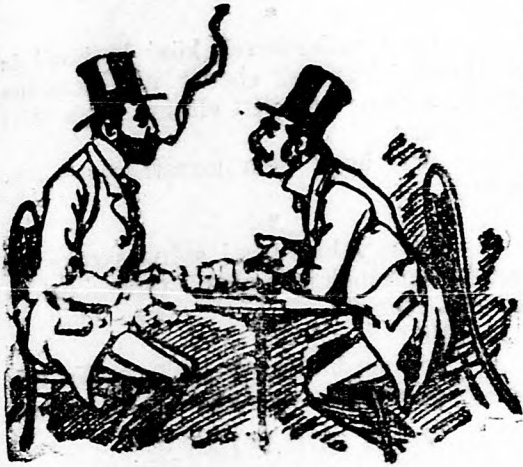
CSALÓDÁS.

Adél: Na, Pipi ur, a minap nagyszerű
mulatságot szerzett nekem!
Költő: Ah, látta talán az új vigjáté-
komat?
Adél: Nem én. De néztem, amikor bicik-
lizni tanult.

MEGNYUGTATÁS.

Biri: Ha én majd férjhezmegyek, nem
tudom, mi lesz, ha már addigra kipusztulnak
a gólyák... Hogyan kapok majd gyermeket?
Jancsi: Ne félj, addig kitalálnak valami
mást!

Kávéházban.



— Mit csinálsz te, ha szeretett felebrátod nyakán egy kokett makeszt látsz viritani?

— Röhögök! Hát te?

— Én részvétellel kérdezem: Ma keszdődött?

— Lennél te rózsabimbó — de lepréseivel!

— Mért nyert egy lány Temesváron hatvanezer koronát?

— Mert sorsjegye volt!

— Naná, mert szabaduszó volt! De nem azért!

— Hát miért?

— Mert olyan — megnyerő arca volt!

— Nyerd el a Rotschild milliós díját lkrekkel!

— Mit csinálsz te, ha sokat ettél?

— Pfuj!

— Micsoda pfuj! Pfuj!

— Hát te mit csinálsz?

— Elutazom — Csömörrel!

— Akkor gyere vissza, ha hivlak!

RAFFINÁLTAN.

— Mi szeretnél lenni, fiacskám?
— Kéményseprő, de egy — hajón.

EGYETLEN ÓHAJ.

— Megmutathatom mintáimat, kérde az utazó kereskedő a főnöktől.

— Ez flegmatikusán szól:

— Tessék!

Az ügynök kirakosgatja mintáit. Az eléggé jelentéktelennek látszó ládából egyre szedi ki a holmit. A főnök meg csak nézi, nézi. Amikor már minden ki volt rakva, megszólal a főnök:

— Most még csak egyet szeretnék látni?

— Mit, mit? kérde az ügynök valami üzlet reményében mohón.

A főnök hidegen szól:

— Hogyan rakja vissza ismét ezt a sok holmit abba a kis ládába...

ALKU SZERINT.



— Bocsánat, báró ur, de a multkorl ruha ára...

— Mit akar? Megegyeztünk, hogy hatvan forintot fizetek és negyvennel adósa maradok. Hátha kifizetném a negyvenet, már nem lennék vele adósa és ez alku ellen volna...

Pesti gorombaságok.



— Ha azt híresztelik rólad, hogy bizonyos idő óta megfigyelés alatt állsz és ha valaki kíváncsi lesz, hogy ennek a megfigyelésnek mi az eredménye, mit mondanak neki a rendőrségnél?

— Mit?

— Azt, hogy forduljon az — elmeorvosokhoz.

*

— Ha szép és fiatal hölgyek vannak együtt és szellemes csevegésben telik örömtük, mit gondolnak, ha váratlanul közéjük toppansz?

— Mit?

— Csak azt, hogy — vége a mutatásnak.

*

— Ha sorsjegyet veszel és főnyereményt csinálsz, melyik lesz az az ismert igazság, amit hangoztatni fognak?

— Melyik?

— Amelyik így szól: — *bolondé a szerencse.*

*

— Ha a vademberek közé kerülnél és azok belőled főznének ebédet, mit mondana a főnök, amikor a tányért eltolná maga elől?

— Mit?

— Azt, hogy nem szereti a — *tökfőzeléket.*

*

— Ha egy budapesti szép asszony itt akarná megpróbálni, hogy mi a tengeri betegség, mit tenne?

— Mit?

— Megengedné, hogy — *megcsókoljad.*

CSALÁDI JELENET.

— Voltam az este Gergelyéknél. Gergely éppen akkor, amikor beléptem, megverte a feleségét.

— Csaknem?!

— De igen. Amikor beléptem azonnal abbahagyta.

— Képzelem.

— Mondtam neki, hogy folytassa, de azt mondta, ráér...

— Hallatlan! Tudtad volna nézni, ahogy egy férj megveri a feleségét?

— Miért ne!

— Hát engem is megvernél, te szörnyeteg?!

— Miért ne, ha te is sakkoznál velem.

AGY-VAGY.



— Mit vacsorázol?

— Ha a báró itt lesz, fácánt, osztrigát, pezsgőt, de ha felültet, hát veszek egy hatosért lipitói turót.

OTTHON VANE?

— Nem vagyok idehaza senkinek! mondja a főhadnagy ur a kutyamosóknak. Le-fekszem és alszom egyet...

Mikor aztán felébred, kérdi:

— Keresett valaki?

— Igenis, jelentem alásan, a főhadnagy ur édes atyja.

— Miért nem engedted be?

— Azt tetszett mondani, hogy...

— Marha! Az édes apám számára min-dig odahaza vagyok.

Nemsokára ezután megjelent a főhadnagy ur atyja.

— Idehaza van a fiam?

— Jelentem alásan, igen; tessék besé-tálni.

Bemegy a papa, de senkit sem talál a lakásban.

— Talán elment a fiam? kérdi.

— Jelentem alásan, el!

— Hát miért mondtad, hogy idehaza van?

— Jelentem alásan, a főhadnagy ur azt mondta, hogy a nagyságos ur számára mindig idehaza van.

FELESLEGES.

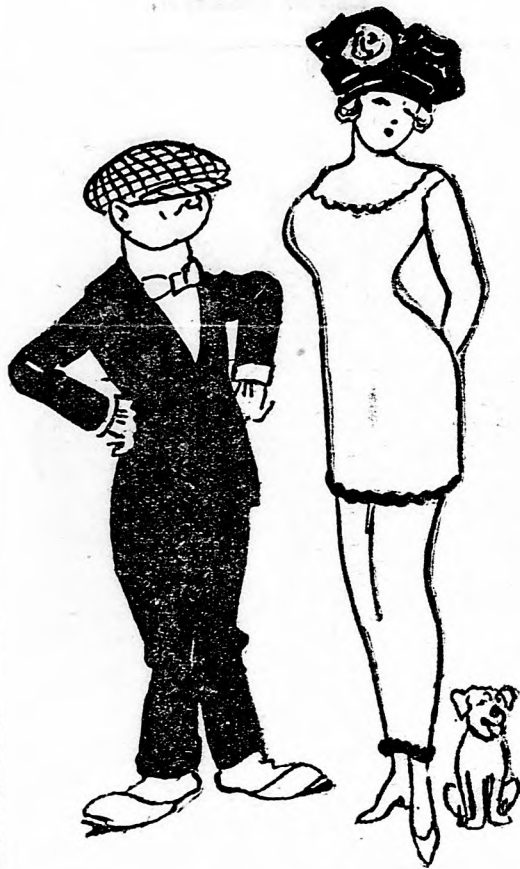
— A férje lefekszik ebéd után?
— Nem. Ugyis hivatalba megy.

HA NEM CSALÓDIK.



— Ha nem csalódom, ezt a képet másolja...

TAVASZI VERSENYEK.



— Jó volna megtudni, melyik ló fog nyerni.

— No, barátom, én azzal is beérem, ha tudom, melyik számár nyert.

SZEGÉNYSÉG.

Postó-házaló szólít meg egy munkás-embert:

— Tessék ruhára valót venni... Egész öltözékre való szövet csak tíz korona...

A munkás mélabus mosolylyal jelel:

— Ha egy egész elefánt ruha kerülne husz fillérbe, akkor sem volna elég pénzem egy kanári-kamáslira...

MENTSÉG.

Barnáné: Az istenért, megcsókoltad a szobalányt?

Barna: De, drágám, ki tehet róla? A te ruhád, hajad és arcszíved volt rajta.

Grubicza Dömötör

káplár élményel.



Kedves komám Gergő!

Ahogy a Térka ellépett ehejzköttem rëndösen a rátsos ajtóná, hogy majd ott a Térkával kicsit elenyelgök ha legyün.

Ezöre tsak hallom, hogy retsög a detzka garádits, akin a tselédség közleködik. Oda peslantok a zegyik szömömmel, hát uramfia tsak egy nagy gombolyagot látok, amelyik röttenetösen hömpölygött le a zemeletrü. A gangru mög a Záspitz tekintetös ur lötyent utána valamit egy nagyobbiszörü findsábu, löhetött vagy 4 literös.

Mia? mondok magamba, amint éterüt a kövezetön, embör e vagy késértet? Ezt mögszemlélöm, de közbe mán jajgatott is. Mög a tekintetös ur is mögeresztött utána a zajtóbu, mielőtt betötte néhány tisztöletöt, itt baj löhet mondok, itt helén löhet a segödelöm!

Kapom magam rögvest, amint étünt a tekintetös ur avvala tisztös edényel, oszt odasietök az veszödölömbön, hát mán faralt is ki a tsomag alul valami termetös szömely.

— Mi a tsuda ez? mondok lebillentve rula a pakkot, ki fiya, lányá?

— Én vagyok a Térka, aszondi szöpögve. Oszt két kézre fogom a felyit, mög se üsmertem, a zegyik fele úgy möghézött, nyilván a pofontul.

— Hát e mi, eza sok pakk? Kérdöm kiméletösen szélyeltaszigálva a tzötzöléköt.

— Hát a zágynémü, mög a tzókmókom. Fölmonttak, mög kihalyétottak, aszondi réva a lány oszt tsak nem tutta összeveszomózni éhossé a kendöt a zálla alatt, úgy é vót éktelenítve a képe jaz daganattul.

Oszt hogy összeveszödélöztük a holmit, látok valamit egy ingbe tsavarva. Tsak a lába nézött ki szörényen. Hát uramfia, liba vót.

— Ezt jól tötted hogy mömmentötted ebbe a nagy tolongásba, ez is ér valamit mondok.

— De most tödd le a födre az lepedöt, hagy kötök é tsinos batyut a kramázsidbu, oszt kászolódjunk ki ebbül a házbul, itt mán le van az böcsületünk unnézöm. Te mög tsapkodd le magadru aszt a folyadékot, amit a tekintetös ur fizetés maradvány fejibe utánad erisztött, mer nem igön kellemetös mög a szaga sé.

— No, hogy ez is mögvót, felyire töttem az batyut a Térkának oszt möntünk, mig egy rëndér rá nem réval a Térkára, hogy mit vusz aszondi.

— Leszörölt idő előtt kényszerüségbül mondok, oszt helet keresünk.

De az rëndér mögállította, oszt intött, hogy tsak kövessük.

A kerületi kapitánysághon mögyünk aszondi, ott maj igazolhatik magukat, hogy mi lyáratba vannak.

— Hát mi lyáratba vónánk, tsak nem tart minket tolvayoknak? Nem loptunk mi sönkitül sömmit mondok, miközbe eszömbe jutott a liba is a züngbe.

— Nem is tételözök én föl semmi olyanost, tsak figyelmetösségbül késérom be a gyanus ögyént.

— Ügön figyelmetös embör, mondok a Térkának amint látom, hogy válykál a bugyorba. Tán tsak nem a libát keresöd? kérdöm odahalyulva.

— De biz aszt kotorászom, de sehossé lelöm, mér nem is ötte mög kend mingyár a züngbül Dömötör?

Fene mód szorultunk komám a liba mián, de köllött is, minek után tisztöllek jó egézséggel, mög libát is kévának.

Grubicza Dömötör.

ISMERKEDÉS.



— Szép fiatalember, nem mondhatná meg, hány az óra?
 — Sajnálom, nincs nálam az óráim...
 — Talán holnap este elhozhatja hozzám, Nyár-utca 79. szám alá.

KÖLCSÖNÖSSÉG.

— Hány ember köszönheti sikereit a feleségének?
 — És hány ember köszönheti a feleségét a sikereinek?

JÓ BARÁTNŐK KÖZT.

— Képzeld, Antalgy tegnap megkért, pedig még csak egy hét óta ismer.
 — Eppen azért.

ANNYIRA NEM SÜLYEDT.

Vendég: Mit látok, barátom? Te itt ebben a vendéglőben pincéreskedel? Ennyire sülyedtél?

Pincér: Igaz, de — hála Istennek — nem sülyeztem itt!

A SZINFALAK MÖGÖTT.



— A ragyogóját, édesem, maga nem csak egyes csillagokat mutat, de az egész tejtutat is föltünteti.

Betűrejtvény.

— Örömi Jenőtől. —

— osár — bránd
 — kor — ígő
 — árika

Megfejtési határidő: május 27.

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki!

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

HÓBORTOS.

Helyesen megfejtették: 6274-en. Az egyik jutalmat nyerte: Kövessy Béla, Rákospalota, a másikat: László Benjámin, Budapest.

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.


Nyomatott Wodianer F. és Fiai kőnyomtatás, Budapest IV., Szabartany-utca 3. szám.

□



Magáért és családjáért
tegye meg:

**Fizessen elő a „BUDAPEST”
független politikai napi-
lapra, mert**

 a legjobb ellenzéki ujság,
a legfrissebb napilap,
politikája becsületes,
hírei megbízhatók,
szerkesztése kitűnő,
naptáralbumot ad aján-
dékba és mindezenen
felül valamennyi előfize-
tőjét, az előfizetés egész
tartamára

1000 koronás

**balesetbiztosítási
kedvezményben
részesíti!**

A biztosítás az előfizetési pénznek a
kiadóhivatalhoz való beérkezési nap-
ján, reggel hat órakor veszi kezdetét.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

EGÉSZ ÉVRE 28 KORONA
FÉLÉVRE 14 KORONA
NEGYEDÉVRE...: 7 KORONA
HAVONTA 2.40 KOR.

A „BUDAPEST”

szerkesztősége és kiadóhivatala
IV., SARKANTYUS-UTCA 3. sz.



LEGUJABB

magyar-német levelező és
üzleti tanácsadókönyv.

Irta: **KARÁDY IGNÁC.**

A polgári életben előforduló mindenféle levelezé-
seknek és iratoknak gyűjteménye: mint
köszöntő, köszönő, mentegető, meghívó,
kérő, ajánló, emlékeztető és intő, baráti és sze-
relmes, kereskedői és üzleti leveleknek stb.,
valamint folyamodványok, kötelezvények, nyug-
tatványok, váltók, utalványok, bizonyítványok,
meghatalmazások, szerződések és végrendele-
teknek stb. utasítással ezen levelek fogalma-
zására. Leghasználtabb címekkel, valamint a
példák gazdag gyűjteményével együtt **mind
a két nyelven.**

Ezen keménykötésű könyv megrendelhető kiadó-
hivatalunkban a pénz előleges beküldése mellett
2 korona 85 fillérért, utánvéttel 3 korona 85 fillérért.

Ha izletes, jó ebédet akar
készíteni, úgy vegye meg a

**„Magyar
konyha”**

című legujabb és legépszerűbb képes

**Szakács-
könyvet,**

több mint 1200 ványval,
120 étlappal és 130 képpel.

Szerkesztette:

KOVÁCS TERÉZ.

Függelékkel:

A házi cukrászda

a 480 oldalas vaskos kötet ára postal
küldéssel együtt 4 korona 45 fillér.

Megrendelhető a BUDAPEST kiadó-
hivatalában, Sarkantyus-utca 3. sz.